

Sygn. akt III U 357/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2013r. w Suwałkach

sprawy **W. C.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wypłatę emerytury

w związku z odwołaniem W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 21 marca 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.03.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisu art. 151 §1 pkt 1 kpa odmówił W. C. uchylenia decyzji z dnia 04.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726 ze zm.) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.), prawo do emerytury za okres od 01.10.2011r. do 21.11.2012r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał m.in. na art. 190 ust. 3 Konstytucji RP, zgodnie z treścią którego orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem następuje utrata mocy obowiązującej aktu normatywnego, którego dotyczy orzeczenie Trybunału. Natomiast ogłoszony w dniu 22.11.2012r. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. orzekł, iż art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 01.01.2011r. bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP. Trybunał nie wskazał w wyroku daty utraty mocy prawnej wskazanych wyżej przepisów. Okoliczność ta wyklucza zatem możliwość wypłaty wyrównania emerytury do dnia 01.10.2011r. do dnia 31.03.2012r., jak wnioskowała W. C..

W odwołaniu W. C. domagała się zmiany decyzji i zobowiązanie organu rentowego do wypłaty zawieszony emerytury od 01.10.2011r. wraz z ustawowymi odsetkami. Powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r., z którego wynika, jej zdaniem, że wypłata emerytury nie powinna podlegać zawieszeniu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

W. C. (ur. (...)) w dniu 18.05.2010r. wystąpiła z wnioskiem o emeryturę. Decyzją z dnia 14.06.2010r. organ rentowy przyznał jej prawo do emerytury od dnia 01.05.2010r. (od miesiąca, w którym zgłosiła wniosek). W tym okresie odwołująca była zatrudniona w Państwowej Inspekcji Pracy(...)w B..

Decyzją z dnia 04.10.2011r. organ rentowy wstrzymał od 01.10.2011r. wypłatę emerytury wnioskodawczyni, w związku z kontynuowaniem przez nią zatrudnienia.

W dniu 16.04.2012r. odwołująca rozwiązała z dotychczasowym pracodawcą stosunek pracy (świadczenie pracy k. 78 akt ZUS) i decyzją z dnia 02.05.2012r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia emerytalnego od 01.04.2012r.

W dniu 21.12.2012r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie zawieszenia wypłaty świadczenia emerytalnego od 01.10.2011r. do 01.04.2012r.

Sąd zważył, co następuje :

Z dniem 01.01.2011r. z mocy art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) do ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) został dodany przepis art. 103a, który stanowi, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Zgodnie z przepisem art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie ustawy przepisy ustawy stosuje się, poczynając od dnia 01.10.2011r.

W oparciu o ten przepis organ rentowy wydał decyzję z dnia 13.10.2011r. wstrzymującą wypłatę emerytury wnioskodawczyni z uwagi na pozostawanie w zatrudnieniu.

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13.11.2012r. sygn. K 2/12 (Dz. U. z 2012 r. poz. 1285) orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 ze zm.) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16.12.2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01.01.2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Konsekwencją tego wyroku z dniem 22.11.2012r. przepis art. 103a w związku z art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy ... utracił moc obowiązującą w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01.01.2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Z treści cytowanego wyroku wynika, że zakwestionowanie wskazanych w nim przepisów prawa ma charakter ograniczony tylko do określonej kategorii osób, a zatem stwierdzenie niekonstytucyjności tych przepisów ma charakter częściowy.

Analiza przedstawionych powyżej ustaleń faktycznych wskazuje, że wnioskodawczyni, która prawo do emerytury nabyła od dnia 01.05.2010r., mieści się w kręgu osób, w stosunku do których Trybunał Konstytucyjny stwierdził

niezgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16.12.2010r. Jak wynika z treści wyroku Trybunału niekonstytucyjność wskazanych przepisów stwierdzona została w zakresie, w jakim znajdują zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01.01.2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury przed datą 01.01.2011r., w okresie od 08.01.2009r. do 31.12.2010r., a więc po uchyleniu cytowanego wyżej art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a przed wejściem w życie art. 103a tej ustawy dodanego powołaną już wcześniej ustawą z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy ...

Sytuacja prawna odwołującej uległa zmianie w dniu 16.04.2012r., czyli przed ogłoszeniem wyroku TK, gdyż w tym dniu rozwiązała stosunek pracy z dotychczasowym pracodawcą i od 01.04.2012r. organ rentowy podjął wypłatę świadczenia emerytalnego.

Kwestią podstawową w sprawie stanowiła data, od której należało wznowić wypłatę świadczenia. Odwołująca domagała się wznowienia wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011r.

W momencie zawieszenia wypłaty świadczenia emerytalnego oraz wznowienia jego wypłaty (01.04.2012r.) przepis uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją obowiązywał i należało go stosować. W tym też zakresie wskazać należy na art. 178 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi, iż sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji i ustawom. Zatem pomimo, iż przepis był niekonstytucyjny już od momentu jego uchwalenia, to sędzia, ale również pracownik innego organu np. ZUS-u, nie może podnosić, iż jego zdaniem przepis jest niekonstytucyjny i dlatego nie będzie go stosował. Stosowne kompetencje w zakresie stwierdzania niekonstytucyjności ustawy z ustawą zasadniczą posiada tylko Trybunał Konstytucyjny, co wynika z art. 188 ust.1 Konstytucji RP. Sędziowie posiadają uprawnienia do stwierdzenia niekonstytucyjności przepisów, ale aktów niższej rangi niż ustawa np. uchwał, zarządzeń czy rozporządzeń. W sprawie rozstrzygnięcie opierało się na przepisie ustawy o emeryturach o rentach z FUS, zatem nawet w przypadku gdyby Sąd zauważył, iż przepis jest niekonstytucyjny (jego zdaniem) nie mógł odmówić jego stosowania z uwagi na brak orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w tym zakresie, a takie zapadło dopiero w dniu 13.11.2012r. Trybunał nie określił również daty wejścia w życie wyroku z dnia 13.11.2012r. W związku z tym uwzględnić należało normę zawartą w art. 190 ust. 3 Konstytucji RP, zgodnie z którą orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Sentencja wyroku została ogłoszona dnia 22.11.2012r. w Dzienniku Ustaw pod pozycją 1285 i od tej właśnie daty należało wznowić wypłatę emerytury. Jednak w przypadku odwołującej fakt ten nie miał znaczenia, gdyż warunek konieczny do wznowienia wypłaty świadczenia spełniła wcześniej, poprzez rozwiązanie stosunku pracy w dniu 16.04.2012r.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt